

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hónapra 1 „ „
Egyes szám ára 4 „ kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron váltának fel. Bélyeg-díj min-
den külön beutazásért 30 kr.

A városháza ügye.

Debreczen, július 23.

Az igazságnak győznie kell!

Ennek az elynek biztos tudatában harcoltunk teljes erőnkkel a városháza megfolyozásának lehetetlen s még inkább kifizethetetlen terve ellen.

Sokat kellett küzdenünk a csökönnyösséggel, az álokoskodások halmazával, tünnünk kellett, gyanúsítást és szitkokat, élcelődést és igazságtalanságot, — nekünk s az egész függetlenségi pártnak egyaránt — pedig egyáltalán nem pártsemponit vezetett bennünket s azokat a férfiakat, a kik nyit sissakkal álltak a küzdőtérre a közügy a város és a polgárság javának érdekében.

Most, mikor győztünk s a városi tanács feladta tervét, nem akarunk rekriminálni, nem akarjuk újból felsorolni, mennyi és milyen okok azok, a melyek kétségtelenné teszik minden gondolkodó előtt, hogy az a terv, a melyet Debreczen sz. kir. város főispánja egy pár ember kedvéért a város lakosságára rá akart erőszakolni: merénylet lett volna az összes építészeti és eszthetikai fogalmak ellen, a melyek az ilyen monumentális műnél első s fő szempontot kell, hogy képezzenek: — csak konstatáljuk, hogy a városi tanács nekünk adott igazságot.

Midőn pzdig ezt konstatáljuk, egyszerűsrimind ismételtén kijelentjük azt, hogy minket a kérdés tárgyalásánál sohasem vezettek pártsemponitok, hanem csakis az igazság érdeke.

De e mellett kötelességünk kimondani azt a meggyőződésünket, hogy a városi tanács a tegnapi határozattal még nem tett meg mindent, a mire őt a hivatás, melylyel Debreczen sz. kir. városának képviselője felruházta, kötelezi. Nem más ez, mint végleg állást kell foglalnia a megfolyozás terve ellen, gondoskodnia kell arról, hogy Debreczen városának hozzá méltó városháza legyen.

Természetes dolog, hogy a most bevégződött áldatlan harc arra tanít, hogy óvakodjunk p i h e n é s n é l k ü l azonnal újra elővenni az ügyet, hanem várunk kell addig, míg lecsendesednek a hullámok, Debreczen egéről elvonulnak az oktalanul felzavart felhők, újra megter a polgárság körébe a nyugalom. Addig segítenünk kell az aktualis bajokon, gondoskodnunk kell arról, hogy a mai botrányos állapotokon könnyítve legyen s aztán várhatunk.

Tudjuk, hogy a tegnapi s e n a t u s c o n s u l t u m sokaknak nem tetszik,

a kinnél a sértett hiúság vagy másféle érdek is belejátszik a vélemény szabad nyilvánításába, tudjuk azt is, hogy lesznek olyanok nem kis számmal, a kik nem is akarnak meggyugodni a határozatban, mely pedig megváltoztathatatlan, mert egyedül helyes, — azért készen állunk a további harcra.

Harcolni fogunk teljes erőnkkel az igazság és a város javának érdekében minden felmerülendő kerékkötő ellen, legyen annak kormányzó rugója kielégítetlen ambíció, sértett hiúság vagy bármilyen más, keljenek bár fel ellenünk bármely oldalról is a »vert hadak és megtört remények« siri árnyai, minket az igazság küzdelmében helyünkön fognak találni.

De nemcsak mi, hanem a város minden gondolkodó polgára helyt fog állni e kérdésben — pártkülönbség nélkül.

Lehetetlen tovább tünnünk, ezutánra is megengednünk, hogy egyesek bizonyos dolgokat ráoktrojáljanak a város nyakára, a miből a köznek nyilvánvaló haszna nincs.

Be kell látnunk s a városháza építésének nyugvára induló botrányos ügye legyen örökös tanulság, hogy nincs károsabb egy város, különösen pedig egy fejlődésben levő város érdekeire, — a milyen Debreczen is, — mint az, ha személyes vagy gyűlölség, politikai pártok elveinek álokoskodások útján a helyi dolgok feletti harcokba való bevétele.

A városháza megfolyozásának tervét is a pártpolitika gondolta ki és hajtotta keresztül: meg kellett buknia. Most már aztán tisztuljon a lég, — egészséges fejlődést akarunk!

Kohányi Gyula

Szentesített törvénycikkek. A hivatalos lap mai száma teszi közzé a szentesítési záradékkal ellátva az 1896. évi XXIII. törvénycikket a házadó törvények némely intézkedéseinek módosításáról, és az 1896. évi XXIV. tezikket a fehér és tolnamegyei helyiérdekű gőzmozdonyu vasutak székesfehérvár-sárbovárdi vonalának engedélyezéséről.

Hol próbál szerencsét Hieronymi? Hieronymi Károly volt belügyminiszter, a kolozsi kerület jelenlegi képviselője szintén azon importált képviselők közé tartozik, a kiknek mandátumot nem a választók bizalma és akaratára adott, hanem a hatalom. Most hogy többé nem belügyminiszter és a hatalom kieséppent a kezéből, Kolozson nincs mit többé keresnie s mint biztos forrásból halljuk, Sz.-Udvarhely városának mandátumát szemelte ki a maga részére. A sz.-udvarhelyi városházán hajlandók is akezeptálni Hieronymi felleptetését, de a független polgárság mit sem akar tudni róla.

A katonai gyilkosságok.

Irta: **Hentaller Lajos**
orsz. képviselő.

Jelenik meg Bécsben egy katonai szaklap, ugy hívják, hegy „Reichswehr.“ Ezt az ujságot a közös hadügyminiszterium szubvencionálja azért, hogy időről időre ráolvastasson vele Magyarországra. — Pedig hát ahhoz a hadügyminiszter ur gráciájából élvez, a magyar nemzet is hozzájárul a kvota arányában.

Az utóbbi napokban megint »bona orája« volt a »Reichswehr« szerkesztőjének.

Vörös posztó ennek a derék urnak az, hogy végre akadt vaiahára öntudatos magyar festőművész, aki az Aradon kivégzett tábornokok szomorú esetét művészi ecsettel megfestette. Dühbe jött a katonai ujság a miatt, hogy a magyar felhivatalos »szurnalisztika« sem akarja a tábornokok kivégeztetését »törvényes aktusnak« el ismerni, vagy legalább agyonhallgatni.

No hát tudja meg az a katonai lapszerkesztő ur, a ki a magyar hírlapírókra s a magyar hírlapírói testületre apellál, miként gondolkodik ennek a nemzetnek a nagy zöme az aradi tömeges gyilkosságról.

Tábornokaink kivégeztetését a magyar nemzet milliói ma is, ép ugy mint abban a perczben, amidőn a hesseni zsidóeány fatyugyereke, a bresciai hyena elrendelte a justificatiót; ma is törvénytelen. Istent s embert megdöbbsentő gyilkosságnak tartja.

A tábornokok és a nemzet legjobbjainak kivégeztése ma is ugy összeszorítja minden tisztességes magyar ember szivét, amint elhalaványodott a szabadságharc leveretése után az egész nemzet a hir hallatára. Akkor néma volt az egész ország. Csak reszkető, hangtalan ajkat lehetett látni országszerte.

Szólni nem mert akkor senki! Halotti esend töltötte el az egész országot, mert minden ember arcán a halál réme ült. Igen! Mert a leigázott nemzetnek még csak egy szava sem lehetett fájdalomnak kifejezésére.

Ausztria akkor is csak azt tette, amit háromszáz éven át tesz ezzel a birkatürelmű nemzettel.

Időről-időre ugy jár el, mint a gazdaasszony a tej gazdaságban: Leszedi a tejet a fölét. Ausztria szemfődelet akar borítani a nemzetre s ezt negyvenkilenczben is csak ugy gondolta elérhetni, ha előbb a nemzetnek legkiválóbb fiait, legkimagasló jeleseit kiirtja az élők sorából.

S tette ezt két indokból. Az egyik volt a centralizáció után való törekvés. A másik a magyarok ellen való gyűlölet.

Ha már most a bécsi hadügyi kormány hivatalos szöcsöve, a »Reichswehr« azt akarja, hogy azok a sebek, melyeket rajtunk az oszt

rak katonai brutálítás 1849. októberében ütött: enyhüljenek, — talán épen az osztrák katonai körökön volna a sor, hogy enyhíteni iparkodjanak azokat a sebeket, — melyeket rajtunk ütöttek.

A magyar nemzet fiainak gyáváknak, kislelkűeknek kellene lenniök, ha feledni tudnák a katonai önkényes törvénytörések által le-mészárolt vértanúikat.

Hisz e dícsők, e hősök sírjai és emlékszo-brai, mint figyelmeztető mérföldjelzők ki-áltják felénk, hogy a katonai brutálítás őket lázadók és felségsértés gyanánt gyilkoltatta le csak azért, mert a haza alkotmányáért, jogai-ért, szabadságaért küzdöttek.

Higye meg a Reichswehr szerkesztője, hogy ezt a tényleget a nemzet feledni nem fogja soha, de soha! Nemesak nem feledni, de a ma-gyar ember mindig gyilkosságnak fogja tartani. Avagy mondjon csak egy esetet, a midőn vértanúink valamelyiket törvényes magyar bi-róság ítélte volna halálra!

Nem! Nem! Epp ellenkezőleg! A tör-vényhozó testület nagy hibát, nagy bünt kö-vetett el a kiegyezés megkötésekor. Mert a törvényhozó testület rögtön, a kiegyezés meg-kötése után maga lett volna hivatva arra, hogy felülvizsgálta és felülbíráltassa azokat a ha-zásos ítéleteket, melyeket a katonai ható-ságok szabadságharcunk leveretése után jog-talanul, s igazságtalanul s minden nemzet-közi jog labballapításával törvénytelenül hoztak s hajtottak végre a tábornokokon és többi nagyjainkon.

A törvényhozó testület akár opportuniz-musból, akár gyávaságból, — most nem ku-tatom, — ezt nem tette.

De megtette a nemzet, meg tette a ma-gyar nép. A nemzet, a nép nemesak bátrabb, de igazságosabb is volt, mint a törvényhozó testület és nyilatkozott.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Az utolsó kun király.

A »Debreczen« számára írta:

S. Szabó József.

A kun király manapság névben él csak, többé nincs jelen. Legfőlegb valamelyik kun város szülője vagy kávéháza dicsekszik ezzel a nagy czímmel.

Valaha azonban nem így volt. A tragi-kus végű K u t h e n után is vágyakoztak sokan erre a czimre IV-ik L á s z l ó nyil-vánosan kunok királyának nevezte magát elismerésül a vitéz kun nép iránt, de legelső sorban abból a szerelemből, melyet az éjhajú, parazsszemű s habtermetű kun leány, a gyö-nyörű E d u a iránt érzett. Haj! bár ne érezte volna, ez volt életének s mondható a magyar A r p á d-dynasztiának tragi-kuma!

Édua után nemesak a király, de vala-mennyi daliás ifju bomlott. Egy sem úgy, mint K o p a s z, a kinek — ellentétben nevével — dus szöghaja, barna arcza és szuró szemek voltak. A kire ránézett, az ugyan megreme-ggett előtte, ellenség és jóbarát egyaránt. Fél-lemetes volt szemmel, ijjal, kezevel. Csak Édua nem félt tőle, csak az ő szemének bű-verejét nem merete kiállani a rettegett hős. — Nyögve borult le előtte, mint a puszták oroszlanja a szelídítő lábainál.

— Mit akarsz velem? Seregeknek állot-tam ellent, veled azonban tehetetlen vagyok. — Van neked királyod, miért kívánsz en-gem?

Nyilatkozott abban az értelemben, hogy azokat, kiket felségsértők és lázadók gyanánt ítéltek el a zsarnokság engedelmes szolgálói, — azokat a nemzet vértanui sorába ígtatta. — Azokat a gyávákat pedig, kik ez ügyben mint hírák hoztak ítéletet, gyilkossoknak bélye-geszté.

Lehet, hogy a nemzetnek ez az érzelme bizonyos köröknek, — főleg azoknak, a kik-nek a konyháján „Reichswehr“ élődik, — nincsen inyére, de a nemzetben ma már, a midőn parlamentarizmusunk ennyire vissza-fejlődött, csakis ez emlékek, ez érzelmek tart-ják fenn a hazafiai öntudatot,

Nekem, a magyar hírlapírói kar egyik legigénytelenebb tagjának csak ez lehet a vá-laszom a Reichswehr szerkesztőjének felszó-lítására.

Azt azonban még megjegyzem, hogy itt emondott nézeteimnek annak idejében mint törvényhozó is kifejezést adtam, s hiszem, hogy a képviselőházban évekkal ezelőtt e kérdésben történt felszólalásom nem lesz pusztában elhangzó kiáltás, mert bízom a magya-rok Isteneben, hogy el fog következni az a kor, midőn a magyar törvényhozó testület fe-lülvizsgálta az 1849-ben hozott katonai ver-bírósági ítéleteket, s kimondja, hogy azok törvénytelenek, tehát katonai gyilkosságok voltak.

Munkács.

Debreczen, július 23.

Nagy jelentőségű, hatásában megbecsül-hetetlen, a távolból is hazafias lelkesedést keltő, valóban fenséges ünnepély volt az, melylyel a munkácsi vár ormán emelkedő emlékoszlop leleplezését a napokban ünnepei-tek Magyarország lakosai.

Édua langoló szemekkel nézett reá.
— Királyom van, de az nekem nem elég. En úgy szeretem, hogy férfit takarjon a biborpalást.

— László hős a harcban.
— Volt. Csók és ölelés közt gyermekké lett. Nem férfi többé, csak báb. — Értesz engem?

Kopasz undorodva fordult el.
— Értelek. Nő vagy, a ki fölött nem az ész, hanem a vér uralkodik.

A leány indulatosan kiáltott fel:
— Csalódlod Kopasz! Férfit akarok a trónra és a harezra! Valamikor azt képzel-tem, hogy László ilyen lesz és milyen szép álmaim voltak!

— Királynénak képzelted magadat.
— Ismét csalódlod Kopasz. Csak nemze-temet láttam királynak.

— A magyar nemzetet?
— Nem! a kun nemzetet!

Kopasz megszorította a leány kezét.
— Elismerem, hogy hü gyermeke vagy fajodnak.

— Ismerd el még azt is lovag, hogy van bennem akarat és elszántság fajomat a töb-biek fölé emelni és a régi kun királyságot visszaállítani.

— Erre már gyenge vagy.
— Magam igen, de teljes bizalmam van egy emberben, a kit én mindenttehetőnek ismerek.

— Nem is kérdezem a nevért, mert gon-dolatnak is felségsértés.

— En pedig kérdezetlenül is kimon-dom, hogy az az ember senki más, — mint te.

Kopasz elámulva függeszté reá szemét s Édua olyan csábító volt,

Az ezredéves ünnepek sorában reánk szabadságszerető népre nézve talán ez lesz a legközvetlenebb hatású, mert a munkácsi várhoz a legnagyobb magyar nőnek, a hősiességű Zrinyi Ilonának szabadságért ontott könyei és csudálatos szent hevülete is hoz-zááncsolják lelkünket az emlékezés hatalma által.

Munkács, míg egyfelől a honfoglalás mun-kájának ezer éves sikerét hirdeti, addig más-felől mint a jog és szabadság fölemeltett jelképe a hazafias érzéseknek hathatós táplá-lója leend mindenha, s mintha a nagy idők tanúsága ellenállhatatlanul szólna minden kö-véről: ime a nemzeti nagy ünnepen testvé-ries ölekezésben látjuk előtte az ország kü-lönböző felekezetű s nemzetiségű népeit,

A miniszter beszéde az egyetértésre, a haza önzetlen szeretetére, a törvény tisztele-tére, a vallási és nemzeti türelmességre, a király és alkotmány iránti hűségre, mint olyan arcaniumokra mutat reá, melyek bennünket e földön ezer évig fentartottak. — Fájdalom! ezen erények közül nem mindeniket apolta híven időnként nemzetünk s ezért nehezült reánk annyira rabbilincs és vérezőn átka, a költő lelke is azért száll oly borongón a Hymnus szárnyain: »M e g b ü n h ö d t e m á r e n é p a m u l t a t s j ö v e n d ő t.«

Hogy amaz erényekben keressük állami-létünk s nagyságunk biztos alapját, ennek a munkácsi ezredéves ünnep leghathatósabb tanujele még e d d i g országos ünnepeink sorában.

Orosz nyelven is megzendült az enek hálaadóztatul az egek urának, hogy ezer éven keresztül megtarta e hazát, a püspöki mise mellett a mi Áronunk imája is fölhangzott, hogy egyebekkel együtt igazán átérezze a jó kálvinista nép is, miért emelte le kalapját. —

— Hát nem akarnál az én szövetségem, az én kun királyom lenni?

— De Édua...

— Semmi de. Én akarom. Te vagy az a férfi, a kit álmaimban láttam. Érzem, hogy nekem küldetésem van. Ha bevégeztem föla-datomat, üttesd el a fejem nem várok tőled kegyet, nem egy édes szót.

Erre Kopasz szerelmesen simult a le-ányhoz.

— De már olyat nem teszek, hogy a fejedet leüttessem. — Enyém leszel, ha sze-retsz. — Ha királylány teszel, légy te a királyné!

— Arra nem vagyok méltó.

— Azt én ítélem meg.

Nem-okára Kopaszt nádorra és kunok bírájává nevezte ki IV-ik László. Néhány hónappal utóbb 1290-ben pedig a királyt meg-gyilkolták, titokzatos egyének, kikerül inkább a népmonda, mit a történelem emlékezik. Róbert Károlynak 1325. okt. 12-én kelt levele azonban egyenesen Kopasz nádort vádolja a gyilkossággal. Erre többek között okul szolgált az, hogy Kopasz, mint a kunok bírája László halála után királyi hatalmat kezdett gyakorolni.

A kunok minden törekvéseiben hűsége-sen támogatták, benne látták fajuk dicsőségét, hozzáfűzték reményeiket és maguk között már kun királynak nevezgették. A IV-ik László utáni zavaros időkben Kopasz is, kunok is azt teheték, a mit akartak. A gyenge kormány s az országgyűlés nem kérte számon tetteiket. Így lett Kopasz a jászkunok királya s foglalta el az Alföld jórészét el egész Nagyváradig.

A bihari Súlyomkőben ütötte fel udva-

Midőn árpád népe a Latorcza mentén megpihenve letette nehéz fővegét, nem érezhetett olyan lelki fölmagasztaltságot mint az a magyar nép, mely szeretett főpásztorának szava által államfentartó méltóságát örvendezve megérezé, kik a református püspök imádságát az ünnepély keretében fölveték, bölcsőbb, liberálisabb, hazafiasabb dolgot cselekedtek, — mint eddig összesen mindazok, kik a felekezeti előjogok látszólagos megszüntetéséért küzdöttek. Nagy mondás, de senki sem fogja tagadni, hogy a tösgyökeres magyar faj méltóságának eme nyilvános dokumentálása a nemzeti és felekezeti egyenjogúság érzetéből fakadó testvériség, egyetértés, honszeretet, törvénytisztelet, király és alkotmány iránti hűség hathatós emelője leendő. A Rákóczy induló, a Hymnusz hangjai szárnyakat kölcsönöznek amaz erényeknek, hogy szálljanak azok nemzedékről nemzedékre.

Munkács a honfoglalók nagy pihenője, Munkács az ezredéves emlékek s az ehhez fűzött ünnepély, mint ezt minden igaz magyar várja az új ezer évet biztosító honfiai erények munkájának nyugtot nem hagyó élesztője.

Legyen, ugy, nagyobb áldást nem kérhetünk magunkra Istentől.

Justus.

A városház építése.

Debreczen. július 23.

Némely emberek kedvtelésből, nemelyek azon indokból, hátha rátudnának ijeszteni az ellennézetűekre, sőt az »Ellenőr« is foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy ha a városház építése levétetik legalább is hosszú időre a napirendről, mi történik a Hungáriával, a tervezőkkel, Blau vállalkozóval? a kinek — mint hírlík — 20 vagon állvány fája már 6 nap

óta hever a debreczeni vasuti állomáson, s ezért fekbért naponként 96 frtot kell fizetni, a bányákban faragtatja a köveket, szögcsélt vasoszlopain dolgoznak stb.?

Hát csak legyenek nyugodtan. Ezzel ugy sem tudnak hangulatot csinálni; Debreczen nem Mármaros északi szélén fekszik, itt csupa értelmes magyarság lakik, a kik nem hisznek az ilyenféle számításban, mert tudják, hogy egy vagon állvány fának naponként 20 kr a fekbére, számítsa ki az Ellenőr, mennyi esik 20 vagonra naponként? sőt még azt is trdják, hogy a vállalkozó semmit sem készíthet a tervelő által kiadandó méret és rajz nélkül, mindezek pedig még a tervelők fejébe vannak, de még ha ugy volna is, Blau urnak joga van a maga portékáit oda vinni, és akkor vinné, mikor neki hova tetszik, a város őt erre fel nem kérte, olyan ember ki s z e r z ö d é s m e g k ö t t é s e n é l k ü l, e s a k j ó r e m é n y s é g f e j é b e n t e s z i a s z o l g á l a t o k a t, a z t b i z o n y á r a c s a k i s a m a g a s z á m l á j á n t e s z i.

Adriányi és Havranek urakkal szemben ott van a mérnöki és építész egylet által megállapított díj szabályzat, az eligazít mindenkit.

A mi a Hungária bérletét illeti — ha bár ott egy kis kérdés fog kifejlődni (nem a bérbe adókra nézve) nagyon csendesen elfog igazodni, és szívesen eltűrjük ezt a csekélységet, csak hogy mlnt az Ellenőr mondja, olyan e g y e t l e n m i l l e n á r i s e m l é k m ű v e l m i n t a m i l y e n n e k a m i v á r o s h á z á n k t e r v e z t e t t e t c s u f f á n e t e g y é k s e m v á r o s u n k a t, s e m a m i l l e n n á r i s é v e t.

Ujdonságok.

Augusztus 2. Debreczenben.

— Az elhagyott honvédtemető. —

Debreczen, július 23.

Közeledik augusztus másodika, a debreczeni csata évfordulója. Debreczen város hazafias közönsége ezrével szokott kizarándokolni e napon a honvédtemetőbe, hogy tanuja legyen azon kegyeletes ünnepélynek, melyet a főiskola nemes ifjusága évek hosszú sora óta rendez.

Az idén azonban bizonyára fájdalommal fogják látni a kizarándoklók a honvédtemető elhagyatottságát.

Soha, még a Bach-korszak idejében sem volt oly elhagyatott a honvédtemető, mint ma. Akkor, noha tiltva volt a hazafias kegyelet nyilvánítása s z s a n d á r o k ő r i z t e k a h o n v é d t e m e t ő t, hogy oda senki ne közelítsen, akadtak olyan lelkes debreczeni honleányok, kik éjnek idején lopóztak oda be s k o s z o r u t t e t t e k a s z e n t h a n t o k r a: M a m i d ő n s e n k i s e t i l t j a t ö b b é a s z a b a d s á g h a r c z v é r r e l á z t a t o t t t e r e i n e k g o n d o z á s á t, p u s z t a, e l h a g y a t o t t, v i r á g t a l a n a h o n v é d t e m e t ő. A s i r o k a t f ö l v e r t e a g a z, n e m l á t h a t ó a z o k o n e g y s z a l v i r á g s e. A k a p u d ű l e d e z ő f é l b e n v a n, a f e l i r á s t l e m o s t a a r r ó l a z e s ő; a z u t a k a t b e n ö t t e a f ű, d u d v a l e p t e e l a z o n h e l y e k e t, h o l a z e l ő t t v i r á g p o m p á z o t t a s i r o k r ó l e l t ű n t e k a z á s z l ó s k o p j á k, b i z o n y á r a k i t ő r d e l t é k a z o k a t a h o n v é d t e m e t ő b e n i s n a g y s z á m m a l m e g f o r d u l ó c s a v a r g ó k.

Honnan e változás, e nagy elhagyatottság rövid egy év alatt?

Hiszen tavaly még valóságos liget volt a honvédtemető, gondosan ápolt utakkal, bölintgató ákácokkal, virággyakkal, a sírok felett nemzeti színű lobogókkal.

A dolognak az a magyarázata, hogy ezelőtt a királyi ügyészség gondozta a honvédtemetőt. Ugy dr. Kósa Zsigmond volt kir.

rát, odarejtette kincseit, ezek között a legkedvesebbet, a szép Eduát, a ki őt korona nélkül ugyan, de mégis királylyá tette.

Sólyomkő várában boldogul él a hatalmas kun király. Edua mellette, szép gyermekek körülötte. De hatalmát nem sokáig gyakorolhatta háborítlanul. Gyenge királyok és a zavaros idők után az erélyes Róbert Károly lépett a trónra. Kopasz kénytelen volt meghódolni a hozzátartozó kunokkal együtt. Birtokai azonban megmaradtak, ugy is egy kis királyságot tettek azok ki. De mihaszna, ha sem czim, sem hatalom nem volt hozzá!

Edua borongva járt-kelt Sólyomkő termeiben. Hiába vigasztalta Kopasz.

— Elég nagy igy is a hatalmunk, elég szép nevezet a nádorság és a kun kapitányság. Lehetlent nem szabad kívánni. A kun királyság már a történelemé, újra nem éled többé. Oktalan nagyravágás csak, ha tovább is kívánjuk.

Az asszony dühösen támadt rá:

— Eredj! Benned is csalódtam. Te sem vagy az én álmaimnak bajnoka!

— Nincs is olyan a valóságban, csak a te képzeletedben.

— Valaha volt. Te voltál. Oly magasan, mint egy király. Megérdemelted. De te is pulya lettél.

Kopaszból kitört az erő:

— Jó, hát ne legyen pulya! E naptól fogva nem vagyok alattvalója Károlynak.

Edua szerelmesen simult hozzá:

— Milyen szép, milyen nagy vagy igy! én dicsőségem, álmaim hőse, én hatalmas kun királyom!

Ez történt 1307-ben Kopasz föllázadt Róbert Károly ellen s véle együtt a kunok

egy része. A többit nem sikerült forradalomra bírni:

— Eleget küzdötünk — mondották — már nyugodni is akarunk. Elég volt a kun királyosdi játékból.

De Kopasz azt mondta, hogy nem elég; ő azért is kun király s az is akar maradni. Kezdetét vette a király és a hatalmas olygarcha között egy beláthatatlan időkre terjedő harc. Róbert Károly sem léphetett föl teljes erővel ellene, mert az országban mindenféle kellett a gögös kis kun királyokkal küzdeni s minden talpalatnyi földet ugyszólván meghódítani. Lassan-lassan sereggel és bölcsességgel mind maga részére nyerte az urakat. — Csak két ember daczolt évtizedekig hatalmával: a mátyusföldi király, Csák Máté és a kun király, K o p a s z.

Csák Máté ereje a rozgonyi véres csatában 1312 jun. 15-én meggyengült, mindamellet haláláig daczolt és megtartotta függetlenségét. A kun király még sokáig ellenkezett Csák Máté legyőzése után is. Ha karral nem bírta, csellel szerzett hatalmának és kis királyágának érvényt. A környék lakói féltek tőle, — mintegy rablóvezértől, Károly pedig nem bírhatta tőle országát nyugodtan. Végre az utolsó csapást készült neki megadni. — D ó s a nádor! és a valkói vitéz várnagyot, K e n é z t küldötte ellene válogatott sereggel 1329 ben.

A csata D e b r e c z e n n é l történt. Kopaszszal voltak Beke, Moyos, Pál főurak es Ajudud kun vezér. Elkeseredett és véres volt az ütközet. Végre a vitéz önfeláldozása folytán a királyi hadak győztek. Kopasz futva menekült. Sólyomkő várába, vele az elfogott és halálosan megsebesült Kenézt. — A megvadult olygarcha nem várta be hős ellen-

felének elhunytát, hanem lófarkára kötve hurczoltatta halálra. Veszét érezvén kikelt önmagából. Hívei megfogytak, reménye eltűnt, — minden megváltozott körülte, csak Edua maradt a régi. A kun királysághoz ragaszkodó hajthatatlan némben.

A királyi hadak ostrom alá vették Sólyomkőt Dósa beüzent:

— Add meg magad Kopasz királyi szóra ingyen kegyelemre!

— Százszor inkább a halál! — ordította Edua.

— Dehát gyermekeinkre ne tekintünk!?

— Egy király nem tekint semmire, mikor hatalmáról van szó.

Es visszament ez a válasz:

— Kegyelmet nem kérek, királyodat nem ismerem.

Az ostrom sokáig tartott. Dósa csak romokhoz jutott.

Edua maga is harczott, amikor egy nyilölvés leterítette.

A kun király addig küzdött hullája mellett, míg sebektől borítva összeomlott. De nem halt meg. Megkellett érnie azt a szégyent, — hogy diadalmenetben hurczolták Róbert Károly elé, aki aztán lenyakasztatta. Azonban Filep és Péter nevű fiainak megkegyelmeztetés birtokaik egy részét nekik visszatda.

Kopaszszal a kun királyság eszméje végképen elaludt. A kunok teljesen összeforrtak a velök ugyanazon nyelvet beszélő testvér magyar nemzettel s ma is a magyarság legértelmebb zömét képezik.

ügyész, mint elődje, Poyvár Dénes, nagy gondot fordítottak a honvédtemetőre, melyet a közeli rabkertetből elláttak virágokkal s a rabokkal szorgalmasan üntöztették az ültetvényeket. Augusztus másodikára pedig úgy földszítotték a honvédtemetőt, hogy a hazafias kegyelet örömmel tekinthettek szét e szent helyen, hol a magyar haza szabadságáért elhullott hősök porladoznak.

Ugyde a kir. ügyesség, az új törvényeségi fogház felépülése folytán, hol a rabok másféle foglalkozást találnak, főlhagyott a rabkert művelésével s a kertet a város a tanítói árvaház részére adta át.

És eddig helyén volna; de az már nincs helyén, hogy a honvédtemetőt most már senki se gondolja, s így elhagyatott legyen Debreczen földjének a legszentebb része. Ott van mellette az „Árva-kert”, honnan el lehetne látni virággal, de az „árva” jelző most nem ezt a kerít, hanem inkább a honvédtemetőt illeti meg.

Hiba volt a városból, hogy midőn a rabkertet a tanítói árvaház részére átadta, egyáltalán nem költötte azt is, hogy ezentúl a honvédtemető gondozása az árvaház kötelessége leendő. A kir. ügyesség minden ilyen kikötés nélkül gondozta a honvédtemetőt s e szép példát követhette volna az árvaház igazgatósága is.

Most még, midőn több nap választ el bennünket augusztus másodikától, lenne idő a honvédtemető renbehozására,

De ha ezt akár az árvaház, akár a város elmulasztaná talán akad Debreczen leányai közt egy Antigoné, ki fölkeresi a hősök elhagyott sírját s virággal ékíti a pusztát, kiellen temetőt.

Hiszen egy kis virágot talán megérdemelnek tőlünk azok a hősök kiknek küzdelmük nélkül Magyarország ma nem ünnepelné ezredéves fennállását, mert már régen be lenne olvasztva az egységes osztrák birodalomba!

*** Szeremley József temetése.** Ma délután ment végbe nagy pompával s igaz részvéttel az elhunyt S z e r e m l e y József temetése H.-Böszörményben. — Debreczenből a rokonok, ismerősök és jó barátok nagy száma ment ki hogy leróják hálás érzelmüket és kikisérjék utolsó útjára, hova ő olyan sokat kikisért. — A tiszántúli ev. ref. egyházkerület képviselőjében Kiss Aron püspök jelent meg. A temetésre továbbá kiutaztak még Balogh Ferenc hittanár, Joó István egyházkerületi középiskolai felügyelő Dr Ö r e g János akad. tanár K o v á c s Lajos ev. ref. tanítóképződei igazgató gróf D e g e n f e l d József főispán R á s ó Gyula kir. tan. alispán és mások. A család a következő gyászjelentést küldte be lapunk szerkesztőségéhez.

Özv. Szeremlei Józsefne Váry Piroksa valamint gyermekei: Jakucs Sándorné Szeremlei Piroksa férjével és gyermekeikkel: Sándorral, Piroksával és Laczikával, Szeremlei Barna, Karap Sándorné Szeremlei Rózsa férjével és leánykájukkal Jolánkával, Szeremlei Béla és Szeremlei Gyula úgy maguk, mint dr. Szeremlei Mihály, Szeremlei Sámuel, Szeremlei Lajos mint testvérek, Váry Gyula mint sógor és az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a felejthetetlen kedves jó férj, atya, nagyatyja, testvér és rokon, Szeremlei József hajdu-böszörményi ev. ref. lelkész, az alsó-szabolcs-hajduvidéki ev. ref. egyházmegyének 13 éven át volt esperese, volt orsz. zsinati és egyetemes konventi képviselő stb. életének 62-ik, hazasságának 31-ik, lelkésziségének 32-ik éve-

ben hosszú kínos szenvedés után ma este fél kilenc órakor jobb létre szenderült. A drága halott hült tetemei egyházunk szertartása szerint f. hó 23-án d. e. 9 órakor fogtak a templomban tartandó ima után az örök nyugalom helyére kísértetni. Hajdu-Böszörmény, 1896 július 20. Áldás volt élete, áldott legyen emlékezte!

A h.-böszörményi ev. ref. egyháztanács külön gyászjelentést adott ki, mely így hangzik: A hajdu-böszörményi ev. reform. egyháztanács veszteségének mély érzetével jelenti nagyérdemű, buzgó szeretett lelképásztornának, 13 évig volt lelkész elnökének, az alsó-szabolcs-hajduvidéki reform. egyházmegyé 13 éven át tudós esperesének Nagytiszteletű S z e r e m l e y József urnak életének 62-ik, lelképásztorkodásának 32-ik évében, — hosszas, fájdalmas szenvedés után, folyó július hó 20-án esteli 8 és fél órakor történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei egyházunk szertartása szerint f. hó 23-án d. e. 9 órakor fogtak a templomban tartandó ima után a keleti sírkertben örök nyugalomra tetetni. Béke lengjen porsai felett; neve áldó emlékünkből marad.

*** Megsemmisített választások.** Mint többször megirtuk a megyei közigazgatási bizottság tegnap délután tartott ülésében döntött a böszörményi, szoboszlói és nánási városi képviselőválasztásokat megsemmisítő igazoló választmányi határozatok ellen beadott fellebbezések felett. A közigazgatási bizottság, mely gróf D e g e n f e l d József főispán elnöke alatt tartatott meg, igazán váratlan és mindenkit meglepő határozatot hozott. Midőn mindenki azt várta, hogy a fellebbezéseknek hely fog adatai, akkor a közigazgatási bizottság azt a határozatot hozza, hogy nemcsak elutasítja a fellebbezőket kérelmükkel, hanem az igazoló választmány által megsemmisített választásokat, szintén megsemmisíti és újabb választásokat rendel el. Megsemmisítetteti ennélfogva a h.-böszörményi nyolcz választókerület által választott 48 városi képviselő, továbbá a szoboszlói első kerületben egy választás. H.-Nánáson is egy képviselő mandátumát nem igazolt az igazoló választmány, de mivel ennek aktái sem pro, sem kontra nem érkeztek be, a közigazgatási bizottság ezen választást megerősítette.

*** Milenniumi népnépele a Nagycsárdon.** A vasárnap tartandó milenniumi népnépele tüzijátékához szükséges felszereléseket már elkészítette L e i d e n f r o s t Armin, akik ezáltal gyönyörű dolgokat fog produkálni. A tüzijáték kezdetét bombavetés fogja jelezni. Egy óriási bomba repül a légbe és szazféle szór szebbnél-szebb apró csillagot utána rakított halmaza szakít utat magának fel a magasba, míg lenn sorra látjuk a holdat a forgó, tűzben égő csillagokat. Római gyertyák, színes lövegek, tűzgyíkok kötik le a közönség figyelmét. Fényes, ritka szép látványt fog nyújtani az óriási forgó nap és az apróbb napégyek, de a legkiemelkedőbb és legmegkapóbb látványt lesz a tűzhányó szökő kut s tüzet ontó Niagara. A nagyerdőn már készen van a versenytér két tribünje, előtte a kordonházhoz szükséges és zászlókkal, girlandokkal felekesített oszlopok.

A versenytér végén is ott áll már a nagy diadalkapu oszlopzata. A nagy munka természetesen lázasan folyik, hogy vasárnapra teljes pompájával, szazféle látivalóival, gazdag díszítéseivel ekeskedjék az erdő egy hatalmas területe. A hangversenyyel egybekötött színelőadás iránt páratlan érdeklődést tanusít a közönség. A jegyek előjegyzése fokozott mérvben folyik s ma már az előjegyzett jegyek is kiválthatók. A népnépele csak belépő jeggyel lehet bemenni. Személyjegy 20 kr, gyermekjegy 10 kr. Katonák örmestertől lefelé szintén 10 krt fizetnek. Program minden tőzsdében 5 krért kapható, de mindenki vegyen magának programot, ha a sok

látni valót igazán élvezni akarja. Hü képet az ünnepélyről s teljes utbaigazítást csak program nyújt. Az erdőre a népnépele délutánján 10 percenként közlekednek a helyvasut. éjjel 11 órától reggel három óráig pedig félóránként. A milenniumi népnépele programja naponta újabb és újabb érdekességgel gyarapodik. S t a u b Mór, akinek elsőrendű panorámája van, bemutatja a június 8-án tartott diszfelvonulás sikerült képeit is. A kép, az egész hódoló felvonulási menetet ábrázolja. S t a u b gondoskodik róla, hogy az egész kép akként állítassék be, hogy a debreczeni és hajdumegyei bandériumok, ugyszintén az ötös fogat is e'ö'térbe helyeztessenek. A kép a diszfelvonulástól némileg fogalmat nyújt a közönség azon részének, amelynek nem volt alkalmá meglekinteni. A ki ezt figyelmen megsemmisíti, kevés képzelettel beleringathatja magát abba a csalódásba, hogy látta a diszfelvonulást. A vasárnapi népnépele a nép szórakoztatására egy hírneves költőtanácsos is fogja magát produkálni: Campostrani Natale, aki huszonöt méter magasban kifesztett sodronyon bámulatos mutatványokat visz véghez. Műsorában a következő szerfölött érdekes es nehéz produkciók lesznek: 1. Szabad fel- és lemenet. 2. Menés hatrafele. 3. Fejreállítás és alvás. 4. Végigmenés a kötélen szakba köve. 5. Ébredés és részegség színelés. 6. Kötélen futás mint bohóc.

*** Dóczi Imre szabadságon.** D ó c z i Imre ev. ref. gym. igazgató tegnap szeptember 1-ig szabadságot vett magának, a mely időre K i s s Aron püspök a helyettesítéssel E l e k Lajos tanárt bízta meg.

*** Az adózók érdekében.** Az 1896, 1897 és 1898. évekre Piacz-utczában kivettendő III. osztályu kereseti adó kivétési listárom folyó év július 23-tól a Gungária épület 2 ik emeletén levő adókövető osztálynál 8 napi közszemlére kitétetett, és az adókövető bizottság működését f. év auz. 1-én a város-háza kis tanácsstermében az alább kitézött napokon reggeli 8 órától a következő sorrendben fogja megtartani és pedig: augusztus 1-én 1-től 71. tételig, 3-án 71—120, 4-én 121—170, 5-én 171—220, 6-án 221—280, 7-én 281—340, 8-án 341—490, 10-án 491—640, 11-én 641—789. tételig. Ennélfogva figye meztetnek a piacz-utcai kerületben levő III. oszt. ker. adó alá tartozó adózók, hogy a közszemlére kitéjt listáromot saját érdekében meglekintsek. — Debreczen sz. kir. város adó-ügyosztálya.

*** A zilahi zászlóalj.** A m. kir. III ik debreczeni honvéd gyalogezred IV-ik zászlóalja, tudvalevőleg gyakoratra már régebben Debreczenben érkezett. Mint most értesülünk a zilahi zászlóalj augusztus 2-án tér vissza allomáshelyére Zilahra.

*** A debreczeni munkás dalegylet.** A debreczeni munkás dalegylet f. 1896. évi augusztus 1-én, szombaton, a Margit fürdő dísztermében Janny József egyleti karaggy vezetése mellett tanzesal egybekötött zartkörű datestélyt rendez, műsor: 1. Milenniumi induló Zimaitól. 2. Milenniumi dalárdal. Abrasyi. 3. Bärmerre jár. Lányitól. 4. Nemzeti fohász. Gaáltól. 5. Isten hozzád. Riegeritől. Kezdeté este 8 órakor. Beépti-jegy személyenként előre váltva 50 kr. Este a a pénztárnál 60 kr. Alapító és pártoló tagok szabadjegyeiket használhatják. A szabadjegy két személyre érvényes. Felülfizetések tekintettel a a milenniumi dalversenyre való utazást, köszönettel vétetnek s hírlapilag nyugtaztatnak.

*** A debreczeni vadász társulat** legutóbb tartott vadasz mányi ülésén az ujonnan rendszeresített alánzó v a d ó r - i állásra S z a n t ó Görgy Zalanagyerdői születésű vadas-ört választotta meg, a kinek hatásköré az összes vadasterületre terjed ki. Az új örne megkitaltatása ma ment végbe K á l m á n c z h e l y i mezőrendőrkapitány előtt.

Kinevezések. Dr. Varga Bálint, a debreczeni kollégium jeles tanára, a Csokonai-könyvjegyzője, rövid idő múlva megválik városunktól, a hol neki anuyi őszinte tisztelője volt

A vallás és közoktatásügyi miniszter kinevezte a budapesti ev. ref. főgimnáziumhoz rendes tanárnarrá. Távazása nehezen pótolható veszteséget jelent a mi főgimnáziumunkra nézve — Ugyancsak a közoktatásügyi miniszter a debreczeni tanítói országos leányárvaaházhoz Ellmann Elvirát árvaanya segédé névezte ki.

* **Tarkötelesek összeírása a külsőségeken.** Debreczen nagy kiterjedésű külterületen az óvoda, tan- és ismétlő iskola kötelesek összeírása most nyert befejezést. A 4 mezőbiztos ma terjesztette be Kálmán-cz-helyi Mór mezőrendőr kapitányhoz az összeállított lajstromot, — melyből közöljük a következőket: az első mezőkerületben van 3—5 évesig 324 fi, 255 leány, a II-ikban 209 fi, 220 leány, a III-ikban 187 fi, 158 leány, Macson és Hortobágyon 43 fi, 41 leány. Az első mezőkerületben van 6—11 évesig 381 fi, 361 leány, a II-ik kerületben 351 fi, 357 leány, a harmadikba 266 fi, 305 leány, Macson és Hortobágyon 78 fi, 80 l. Az I-ső mezőkerületben 12—14 évig 119 fi, 116 leány, a II-ikban 104 fi, 125 leány, a III-ikban 128 fi, 121 leány, Macson és Hortobágyon 35 fi, 20 leány. Vallásra nézve az I-ső kerületben 8-tól 9-ig 99 róm. kath. 417 ref. 5 izr. A II-ikban 57 r. kath. 285 ref. 1 izr. 2 gör. A III-ikban 34 r. kath. 387 ref. 6 izr. 5 g. kath. Macson és Hortobágyon 26 róm.katholikus. 12 ref. 2 izr. 5 gör. kath. — A 6-tól 11 évesig az I-ső kerületben 119 rom. k. 13. g. k. 610, ev. ref. 2. a II-ikban 69 r. k. 2 g. k. 524 ref. 7 izre a III-ikban 52 rk. 5 gk. 618 ref. 11 izr. Macson és Hortobágyon 56 róm. kath. 1 g. k. 21 ref. 5 izr. A 12-től 14 évesekig az I-ső kerületben 35 r. k. 7g. k. 190 ref. 3 izr. A másodikban 31 r. k. 2 g. k. 164 ref. 2 izr. A harmadikban 16 r. k. 2 g. k. 26 ref. 2 izr. Macson és Hortobágyon 15. k. 3 ref. 5 izr.

Családi idyll. Nagy riadalmat okozott a főúrnak egy — máskülönbben igen intív — családi jelenet — Egy asszony ugyanis elment férjét keresni, a ki saját állítása szerint, jobban szereti a kávéház füstös levegőjét, mint otthonának tisztá, hűs legét szívni. Rövid keresés után rátalált az aggódo hitves drága eletpárjára, a ki azonban épp akkor veszteti el egy rekontrált és emiatt igen dühös volt. Az asszony persze nem vette számításba sem a rekontrált, sem pedig férje kedélyhangulatát, hanem saját impressióit követve, helyesen kikölt a korhely férj lehasága ellen. Férj uram erre aztán szörnyű haragra lobbant és rögtönözve eljátszotta feleségével azt a szindarabot, melynek a címe: „Az asszony verve jó.“ A hangos színjáték zajára összecődült temérdek nép, többek között egy rendőr is, a ki aztán gyors véget vetett az előadásnak. A közönség pedig — hasznos okulást vévén a példán eltávozott.

Gyermekgyilkos anya Holnap d. e. 9 órakor lesz végtárgyalása a törvényszék II-ik sz. tanácstermében annak a rémes gyermekgyilkosságnak, a melyet Hamar Klára cselédleány a feletti fájdalomában, hogy bűnös eszeleket eltitkolja — követett el saját újszülött gyermekén. A gyilkos anya védelmét dr. Körössi Kálmán vállalta el, mi pedig kíváncsian várjuk a törvényszék ítéletét.

* **Az új dalcserno.** Megemlékeztünk már arról, hogy a tavalyról ismert daltársulat Lengyel József igazgatóval, ismét felkeresett bennünket és a Vilmos féle sörce-sarnokban fog játszani. A daltársulat már a tegnapi nap folyamán megérkezett és ma a kezdi meg az előadásokat. — A társulat igen jó erőkből van összeállítva s úgy halljuk, hogy mindenütt igen jó sikerrel játszottak s így mi is remélhetjük, hogy igen kellemes és vidám estéket fog nyújtani a közönségnek.

Affendakisz Debreczenben.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, július 23.

Lapunk más helyén már részletesen megírtuk a pestvidéki kir. törvényszék fogházából fényes nappal megszökött Affendakisz

kisz Periklesz Némét-Mokrán Máramaros megyében történt elfogatásának körülményeit. A pestvidéki kir. ügyészség tegeop távirati uton hívta fel a máramarosi kir. ügyészséget, hogy az elfogott nemzetközi börtört szállitassák azonnal Budapestre és adják át az illetékes pestvidéki kir. törvényszéknek.

Oláh Miklós máramaros-szigeti kir. ügyész ma reggel indította utnak vasraverve egy fogházfelügyelő és két börtönőr kíséretében Affendakisz Perikleszt.

Utközben Huszton, Szatmáron, Nagy-Károlyban és Érmihályfalván az állomásokon nagy néptömeg verődött össze, mert a hír megelőzte mindenütt Affendakisz Budapestre szállitását.

Ma délben 12 óra 21 perczkor a szathmári vonattal Affendakisz megérkezett Debreczenbe is.

Affendakisznak 15 percznyi itt tartózkodásáról a vasuti állomáson jelen volt tudósítónk a következőket írja:

Midőn a vonat egy hosszufütyű után megállott a vasutasok és a kíváncsi utazó közönség nagy serege özönlött azon kocsira felé, — a melyből a börtönőrök alakjai feltűnően láthatók voltak.

Mindenki szerette volna látni a már nagyon is, hirhedtté vált kasszabeterő alakját és egymás hátán tódultak az emberek. Affendakisz kocsija felé, mely mindjárt a postakocsi után következett. Abban volt az elfogott szökevény három kísérőjével, Danó Pál m.-szigeti fogházfelügyelővel, Székely Lajos és Csikorsszky János börtönőrökkel egy teljesen elkülönített szakaszban.

Danó Pál fogházfelügyelő az étterembe ment, mialatt a két börtönőr alig tudta visszatartani a tolongó tömeget, kik mindenáron látni akarták Affendakisz, ki a kocsira kemény fapadon feküdt s magát nem mutatta a kíváncsi tömegnek.

Lassankint oszolni kezdtek az utasok s alig maradt egy pár ember, a midőn visszajött a fogházfelügyelő s engedélyt adott tudósítónknak Affendakisz megtekintésére.

Mikor tudósítónk belépett Affendakiszhoz, borzalmas látvány tárult elé. Ott feküdt a kemény fapadon, jobb karját feje alá tartva s midőn észrevette tudósítónkat, ki öt francia nyelven megszólította, kissé csak akkor emelkedett föl s így látni engedte fekete arcát s az álmalanságtól és szenvedéstől egészen beesett és elhalványult szemét. — Haja vastag csomókká fonódva csüngött le homlokára s gondozatlan arczóra sűrűn hullott a verejték, mely barázdát szántott az arczát belepte por között. A torzalak testét csaknem rongyokból álló ruhá fődte, melyen meglátszott a viszontagságos utak nyoma. Valamikor szebb időt látott czipője is szájalmat ébresztett az ember lelkében. A czipő talpbőre foszlányokra szakadva lógott, felső része pedig egészen föl volt szakadva, kilátszottak lábujjai, melyeken épügy mint kezén valóságos saskörmök voltak láthatók.

Egy minden tekintetben megrögzött s napvilágot sem érdemlő ember lel-

kének hurjait is mélyen megrázkódtatta volna Affendakisz látása.

Tudósítónk kérdésére, hogy miként érzi magát alig hallhatóan kinosan nyögve felelte Affendakisz: „Nagyon beteg vagyok.“

Azután bárminő kérdést is intézett hozzá tudósítónk, nem válaszolt, csak sóhajtván megtörten nézett maga elé.

Danó fogházfelügyelőt figyelemztette tudósítónk, hogy jó volna talán Affendakisz orvossal megvizsgáltatni és enyhíteni valami fájdalomán. Danó látva, — hogy tudósítónk szíve mennyire megesett a szerencsétlen, megtette az intézkedést, de orvost a közelben nem találtak.

Későbbben a nyiregyházáról hazatért Dr. Kardos Samu ügyvéd is bement Affendakisz fülkéjébe s kitérőben egy nagy pohár szódavizes bort és két zsemlyét küldetett be. A poharat Affendakisz fenéig kiürítette s látszott, hogy mennyire jól esett neki az emberi részvét. A zsemlyéket letette maga mellé a padra. Kevéssel ezután harmadjára csengettek s aztán fütttyentett a vonat s mint valami fekete ördög robogott tovább szikratűz-kigyókat hányva a rónaságon, vivén Affendakisz oda, hol el kell szenvednie tetteiért a büntetést, ha ugyan elszenvedheti, mert annyira van lélekben és testben annyira megtörött, hogy a rá nézve igazán megváltó halál nem fog soká késni.

Legújabb Affendakiszról.

Budapest, július 23. (A „Debr.“ táv) Budapestén már a déli órákban híre ment, hogy Affendakisz este oda érkezik. A keleti pályaudvaron már kordont húztak és eltorlaszolták a kijárást, hogy Affendakisz ott szállithassák be s a tömeg ne akadályozzon meg semmit. A pályaudvaron a pestvidéki kir. ügyészség részéről, — továbbá Bakonyi Jenő helyettes fogházfelügyelő fogják Affendakisz távirni. Beszállítása után azonnal kihallgatják. Valószínű, mint tudósítónk sürgönyözi, hogy Affendakisz valamelyik vidéki fogházba szállitják, hogy ott töltsen el büntetésének még hátralevő idejét.

Irodalom és művészet.

A m. kir. honvédség táborkara őfelségével. A m. kir. honvédség a nemzet egyik szemefényét képezi. A társadalom minden rétege a legnagyobb szeretettel csüngenemzeti intézményen s annak fejlesztéséhez mindig hazafias áldozatkészséggel járul. De koronás királyunk is minden alkalommal kifejezést adott legmagassabb megelégedésének a honvédség iránt s azt 25 éves jubileuma alkalmával úgy József főherceg őfelségéhez, mint a m. kir. honvédség főparancsnokához, intézett kegyes kézírataival dokumentálta. Igen helyes eszelekedett volt, midőn épen ezen alkalmat használták fel arra, hogy honvédségünk iránti szeretének és ragaszkodásának az által adott kifejezést, hogy megörökítették elsőrendű művészt festményben mindazon férfiakat, a kik honvédségünk meg-

teremtésében és fejlesztésében kezdettől fogva résztvettek és sokan azok közül jelenleg is dícséretre méltó módon közreműködnek. — Így jött létre az a fényes csoportkép, mely a m. kir. honvédség táborkarát ő Felségével élénk tünteti s mely az ezredéves kiállítás honvédelmi csoportjának egyik kiváló díszképé. Az alulírt nyomdai vállalat azon hazafias szándéktól vezéreltetve, hogy s nemzet óhajának tesz eleget, — ha a magyar honvédségét ezen emlékművét művészi kiviteiben olyképen bocsatja közre, hogy abban ugy a m. kir. honvédség, valamint a magyar társadalom minden rétege résztvehessen és azt magának emléktárgyul megszerezhesse. A képek árai következő csoportokra oszlanak: Diszkiadás, rézmetszetű chinai papíron 80/110 cm. nagyságban darabonként 15 frt. Első minőségű kiállítású képek ugyanily nagyságban és papíron 6 frt. — Másod minőségű képek 63/79 cm. nagyságban kitűnő cartonon darabonként 2 frt. A t. közönség kényelmére előnyös módon előfizetést nyitunk e becses képekre és pedig: a diszkiadású képekre 5 frttal, az első minőségűekre 2 frttal és a második minőségű képekre 1 koronával lehet előfizetni. A képek kézbesítése alkalmával fizetendő le a hátralékos összeg. Pénzküldemények csak az Országgyűlési Értesítő nyomdája Budapest, Vármegeye-utca 11—13. sz. alá küldendők. Hazafiai tisztelettel Országgyűlési Értesítő közlőkönyvnyomdája részvénytársaság.

Affendákisz elfogatása.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, július 22.

A Kázár elfogatása alkalmával megszőkött Affendákisz Periklesz sem kerülhet ki sorsát. Kezrekerült ő is, mint társai, most már csakhamar viszontlátja újból a tucszus nélkül elhagyott pestvidéki törvényszéki fogházat.

Affendákisz helyzete Kázár elfogatása óta rendkívül meg volt nehezdedve. Ismeretlenül, kitéve a veszélyeknek s a nyelvet sem értve, kellett bolyongania a rengetegekben, a melyet nem volt szabad elhagynia a nélkül, hogy ki ne tette volna magát az elfogatás veszélyének.

A széles-lonkai rengetegből menekülése közben eljutott a német-mokrai erdősegekbe s itt huzta meg magát.

Kázár elfogatása után, hogy a hatóságok mindent elfognak követni kézrekerítésére, azért kerülete az embereket. A parasztság a kitűzött 500 forint jutalomdíj elnyeréséért valóságos hajtóvadászatokat tartottak rá két napon át a rengetegekben.

Midőn hűsége cimborája Kázár eltűnt szemei elől, még dararábig felfelé iparkodott a havasokra. Egy nyájörző pásztortűzet pillantott meg s tanakodni kezdett, vajjon oda menjen, vagy pedig tovább meneküljön. Hirtelen azonban a kutyák megérezve, hogy idegen van a közelben, feléje rohantak. Hogy könnyebben menekülhessen, — az imént elhagyott lejtőn lefele, — újból Széles-Lonka felé menekült s szombatn éjjel itt huzódott meg.

Másnap, vasárnap reggel a közeli havasokról a pásztornépek istentiszteletre mentek Lonkára. Affendákisz jól látta rejtékhelyéről a vasárnapi ünnepőbe öltözött kis oroszokat, de ezek őt nem vették észre. Egyszerre egy 8—10 éves kis lánykát pillantott meg, a ki a többiektől elmaradva, magányosan ballagott Lonka felé. Affendákisz, a kinek élelmiszere nem volt, ekkor arra a gondolatra jött, hogy fel fogja használni küldöncnek ezt a kis leányt. Magához hívta s taglejtésekkel tudtára adta, hogy hozzon neki pénzért Lonkáról kenyeret és sajtot. Együttal fíradtságát is megjutalmazta egy hatossal. A kis lány megbízatásához képest el is ment bevasárolni. A kereskedő előtt gyanusnak tűnt fel a dolog s megkérdezte, kinek a számára viszi az élelmi szereket. A leányka erre egészen ártatlan arccal elmondta, hogy őt a

bevásárlással egy idegen barna ember bízta meg, a ki az erdőszélben várakozik reá.

A kereskedő mindjárt sejtette, hogy az elfogott Kázár czinkostársa Affendákisz az illető. Ertesítette azonnal a csendőrőrsöt, mely négy fegyveres csendőrt küldött a kis leánnyal az idegen kézrekerítésére. Affendákisz azonban jól megválasztotta rejtékhelyét, s már a messze távolból megpillantotta a kis lány háta mögött ballagó csendőröket s nyomban kereket oldott s újra felfelé vette útját a havasokra.

A csendőrök odaérve a láng által megjelölt helyre, már csak hült helyét találták a szökevénynek.

Affendákisz pedig éhen-szomjan azóta folyton tovább haladt, míg végre a fáradtság és kimerültség pihenésre nem készítette a német-mokrai havasok aljában.

Lassan, óvatosan újra kijött az erdő szélére, a honnan az egész előtte elterülő tájat kényelmesen, de észrevétlenül beláthatta.

Vasárnap délután egy öreg ruthén aszszonyt látott jönni, s ettől hosszas rimánkodásra szalonnát és kenyeret vásárolt.

Egy paraszttól pedig a lengyel határra vezető utat tudakolta.

A vásárolt ennivalót elfogyasztva, pihenő rejtékhelyet keresett magának. Egy tágas sziklaüreghen vonta magát, a honnan azonban az időközben kitör a vihar kimosztá, s kénytelen volt egy falombja közé rejtőzni.

Hetfőn reggel a német-mokrai erdőség egyik kerülőjével találkozott, a kítől a Branikuszki hegységen át a Galiciába vezető utat tudakolta. A kerülő mindjárt sejtette, hogy Affendákisz van dolga, azért azzal az ürügyel, hogy majd utnak igazítja, elesalta a közeli pásztorkunyhóhoz.

Mikor odaértek, a kerülő odaszólt a két pásztornak, hogy fogják el, mert ez az illető ember, a kiért 500 frtot ad a megye.

A két pásztor nem sokaig kérlette magát s ráámadtak Affendákiszra, a ki észrevéve szándékukat, hirtelen egy hegyes végű faenyelű kést rántott elő s azzal védekezni kezdett.

Hosszas küzdelem után sikerült végre lefűlelni s átadni az ép arra járó Jermián János Rusz László elcsendőrök által álló őrszolgátnak, a kik a rongyos piszkos külsejű embert megkötözve bekisérték Tarackközre.

It nyomban kihallgatás alá vették, de személyazonosságát nem tudták rászűni, mert konokul tagadott minden felvilágosítást magára nézve. A kihallgatást több ízben is megkísérelték, — de az mindig eredménytelen maradt.

Affendákisz — Ledden — reggel szállították be a máramaroszigeti kir. ügyészség fogházába. A vasuton érkező rabszökevény látására óriási közönség gyűlt össze a máramarosi pályaudvar előtt.

A lapok közleményei folytan mérnöknek, tehát intelligens embernek rajzolt szökött fegyenczben azonban a kíváncsi publikum nagyon csalódott.

Egy szakgatott ruhája, piszkos, elanyagolt külsejű, elzűlött egzisztenciát láttak két csendőr között kiszállani egy III. oszt. kocsiszakaszból.

Ez volt Affendákisz. A kiszállás után azonnal a kir. ügyészség épületébe vitték.

Megérkezés után azonnal vizet kért és megmosdott. Mikor ezzel készen lett, elvezeték Oláh Miklós dr. kir. ügyész szobájába kihallgatásra.

Affendákisz személyere vonatkozó minden felvilágosítást megtagadott, s többszöri kihallgatás után végre tegnap reggel ismerte csak be, hogy ő Affendákisz.

A szökés részleteire nézve a hozzá intézett kérdésekre rendkívül szűkszavuan, sőt egyáltalában nem is felelt. — Kihallgatása francia nyelven folyt s feleleteinek nagy része igen s nem szóc-kákból állott.

Az elfogatásról táviratilag értesítették a pestvidéki kir. ügyészséget.

Közgazdaság

Budapesti gabonatözsde

július 22.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Baza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
»	77	6.55—6.65	78	6.60—6.75
»	79	6.70—6.80	80	6.80—6.85
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
»	77	6.60—6.70	78	6.65—6.70
»	79	6.75—6.85	80	6.80—6.85
Pestvidéki ó	75	—	76	—
»	77	6.55—6.65	78	6.70—6.75
»	79	6.70—6.80	80	6.80—6.85
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
»	77	6.55—6.65	78	6.70—6.75
»	79	6.70—6.80	80	6.80—6.90
Bácskai ó	75	—	76	—
»	77	6.70—6.75	78	6.85—6.85
»	79	6.80—6.90	80	6.90—7.95
Észak magy	75	—	76	—
»	77	—	78	—
»	79	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram.
Rozs elsőrendű	uj 70—72	5.60—5.65
» másodrendű	—	5.55—5.60
Árpa takarmánynak	» 60—62	4.45—4.70
» égetni való	» 62—64	0.00—0.00
» serfőzdei	» 64—66	6.20—6.50
Zab	» 39—41	6.20—6.50
Tengeri bánsági — uj	—	3.85—4.90
» más nemű	»	3.80—3.85
Repeze bánsági	»	9.65—10.10

Kőbányai sertés-piacz.

július 22.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klgm sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 45—46 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg. — sulyban 47—48 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmig terjedő sulyban) — 46—47 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól 46 krig Közép páronként 220 — 280 klgmig terjedő sulyban) 44—45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmig terjedő sulyban 43—44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 200—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgm. terjedő sulyban 44—45 krig. Serlés létszám 1896 évi július hó 20-ik napján volt készletben 7800 drb. 1896. július hó 21. napján felhajtott — drb. 1896 július 21. napján elszállított 31 drb. 1896 évi július hó 22-ik napjára maradt 7769 Sertés forgalom üzletirányzata változatlan

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Írta: CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 120

És most merre?

(Folytatás.)

— Ne mondja ki... Én azt már úgy is tudom... Oh Kálmán! én félek, hogy ön ez érzelmeket kárhoznatni fogja egykor!

— Ez képtelenség!

— Mégis! Már az önké voltam, tisztán, önzetlenül, sőt reménytelenül munkálódtam az önök javára; midőn egyszer megszállt a gonosz szellem, hogy egy lépést tegyek saját érdekemben. — Hamar megbántam a lépést, jóvá akartam tenni, mindent visszavontam, még pedig elég jókor; de szolgálaim ügyetlenül jártak el s a ballépés eredménye bekövetkezett, bekövetkezett oly borzasztóan, a hogy én azt még a gonosz sugallat hatása alatt sem akartam. Ez a nyomás, ez a büntudat nyomása elviselhetlen. Kálmán! ígérje meg nekem, hogy ha már én nem leszek (hisz rendkívüli idők járnak s az én szereplésem életveszélyesül jár) ígérje meg nekem, hogy ha önnek ezt a rejtélyes beszédemet megfűjti a borzasztó való: nem fogja megátkozni emlékemet.

— Malvine, mit jelentens ez? Oh, ha a

legborzasztóbbat követte volna is el, miután megbánta, én megbocsátom azt s áldom önt.

— Ne áldjon ön engem!

— Áldom önt, nem csak azért, hogy hazám titkos védője lett. Hazám ellen követte ön el a bűnt?

— Nem, nem! Az magán ügy volt...

— Oh úgy áldom önt nem csak hazámért, hanem...

A leány felbe szakítá Kálmán beszédét.

— Köszönöm!

Megragadta az ifju kezét, hosszan, némán nézett szeme közé s még egyszer rebegé:

— Köszönöm! És most fogadja tőlem az élet szabadságát. Ime ez a rendelet megszűnteti fogságát, ön szabad s távozhatik. De mielőtt elmenne, várja be leveletem. Lásna, Kálmán, valahányszor én valami életveszélyes kalandra készülök, mindig készen tartom végrendeletemet s azt visszatértemkor elégetem. Holnap reggel ismét eltávozom. Ha nem jövök többé vissza, ön fogja megkapni biztos embereim egyikétől végrendeletemet, abból mindent meg fog tudni. Most megyek, ügyeim hívják. Ma már nem látjuk többé egymást. Fáradt vagyok; ha dolgom után haza térek, azonnal lefekszem, hogy korán kelhessek föl nagy utamra. Isten önnel! Malvine az ajtó felé sietett, ott megállt még egyszer, egy meleg érző tekintetet vetett Kálmánra, azután — még egyszer oda lépett hozzá, hevesen ragadta meg kezét s erzekény hangon, könnyezve rebegé:

— Isten veled!...

És kirohant a teremből.

Kálmán oly kábult volt... Végig simította égő homlokát, aztán eszmélni kezdett s fölkiáltott:

— Ő szeret... Ah, ez az utolsó tekintet, ez az utolsó késszorítás... ne legyen utolsó!...

Kálmán átértette a leány titkos gondolatát: Malvine halálra készül.

A halál csordultig telt.

Azt hiszem, nem szükséges az előbbi fejezethez magyarázat.

Malvineban Kálmán iránt egy neme a szerelemnek kezdett kifejlődni, nem sok kellett hozzá, hogy valódi szerelem legyen. E csodás nő lényének alkotása képessé tette őt ily átváltozásra, s a mily hirtelen, szenvedélyesen ébredt fel első szerelme Farkas iránt, oly lassan és esendően fejlődött ez a másik, s a mint ez fejlődött, Malvine lassanként kezdett kibontakozni ama bűvös rajongás hálózatából. A Villámvezér rendkívülisége s maga a csodás szabadulás a legborzasztóbb veszedelemből — okat adják a varázsnak, mi Malvine Farkas iránti szerelmével fogva tartotta. Egy új érzelmenek, valódi, benső, esendős fejlődésen alapuló érzelmenek kellett ébrednie, hogy ama reménytelen érzelme elveszítse hatását. Ilyen volt az az érzelme, mi újabbban Malvine és Kálmán között észrevétlenül kifejlődött, legalább Malvine részéről észrevétlenül, mert Kálmán előbb jutott szerelme öntudatához, s ez természetes is, mert nem kellett szerelmének egy mystikus varázst fölbontania, mint Malvine kedélyvilágában emez új érzelmenek.

(Folyt. köv.)

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár. nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kereseteket, kérelmeket /s nyilatkozatokat fölvesz **kedden** és **pénteken** d. u. 8-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Múzeum, a kollegumban, nyitva van vasárnaponként, e. 10-12-ig.

A Gúny-egyesület „Otthona” a keresk. akad. palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
Hétfőn)
Csütörtökön) 11-12 óráig.
Kedden)
Szerdán) 9-11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)

Délután:
Minden hétköznap 2-5 óráig
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig

Nyilttér.*)

Értesítés.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Igen kérem, vegyék figyelembe ezen esetet! Én Dandi István csételeki lakos az 1892-ik évben nagyságos Fráter Kálmán nagyváradi lakos uraságtól vásároltam negyvennégy (44) hold földet s arra építettem szép tanya-épületet s nyugodtan eldegéltem rajta családdal együtt.

Most már mi történt? Az 1896. évi július hó 14-ik napjára Morvay Tihmér főszolgabíró ur tárgyalást tűzött ki, mely szerint **k ö z l e k e d é s i** ut volna nyitandó a földem közepén, holott sem a kataszteri, sem a megyei térképen ut nem volt található s mégis azt a hatalmat vette magának a főszolgabíró ur, hogy 180 öl hosszan és két öl szélesen utat nyitott rajta keresztül, még pedig azoknak az embereknek a földjéhez, akik három helyen is követelték az utat, pedig vezet a földjükhöz ut.

Tehát kérem hogy lehet azt a földet elvonni közlekedési utnak, a melytől én adót fizetek? Azt mondta a főszolgabíró ur, hogy ő majd leveteti az adót róla. Vakulj magyar, ne lássát! Mikor aztán a szolgabíró ur haza ment, akkor az oláhok kijöttek a földjeikre és Pongor Péter birtokos urnak a földjén is utat nyitottak minden kérdés nélkül s még tőlem is elvettek szintén minden kérdés nélkül egy másik darab földet, mintha csak lázadók lettek volna, mert hiszen kijött a bíró, az esküdt, jöttek nők is és több czinkossal 280 méter hosszan, 7 méter szélesen a tengerimet is kitépték tövestől.

De hát hogy is ne tennék, mikor én **H u s z t i** László jegyzőnek panaszt tettem és az azt mondta, hogy neki az oláhokat pártolnia kell, mert azok hozták őt ide és azok adják neki a kenyeret. Mondta is Kuszti jegyző ur nekik: ne feljetekek, kedves románjaim, nem hagylak én titeket!

Ugye kedves olvasóim, szép pártolás ez egy magyar jegyzőtől?!

Ime lehet elértük azt, hogy a magyar a magyar ellen két a románok védelmére, pedig elértük a millenniumi évet is!

Dandi István.

(* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

Gőszántás.

MACSI GAZDASÁG,

eredeti FOWLER-fele kettős gőzekével

folyó év október 15-től kezdve

talaj-művelésre

vállalkozik.

Bővebb felvilágosítást ad a „Közgazdasági Bank“ **ügyvezetője**

Eladó debreczeni ház.

A kis mester-utca 1172 sz. ház **8250** öl ondódi földjével együtt **eladó.**

Levélileg értekezhetni **G a l g ó c z y** János gazdatiszttel (Szabolcs megye.) Kisvárdán **R a b o c z k y** tanyán.

Negy raktár apasztása
b e f ö t t e s
ugorkás üveget
Lám Sándor
Debreczen
Egy darab légyfogó üveg 5 kr.

KEGYES FERENCZ

előbb Boros J. sirkő raktára

a kereskedelmi bank palotájában.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **Boros Ignác** urtól

a sirkő- és kőfaragó-üzletét

megvettem és azt minden e szakmába vágó kövekkel dusan felszereltem és ujonnan berendeztem, úgy, hogy a legnagyobb igényeket is kielégíthetem.

Raktáramban mindenkor nagy választékban vannak mindenféle

márvány, granit és Syenit sirkővek. Elvállalok **sirkerítéseket vasrácsal,** vagy **anélkül,** továbbá **sirbolt építések**et jutányos áron eszközök.

Sirkő üzletemet személyesen fogom vezetni és igyekezetem oda irányul, hogy **szolid, pontos kiszolgálás** és **jutányos árainnal** a nagyérdemű közönség teljes bizalmát kiérdemeljem.

Vidéki megkeresésre rajzokkal és árjegyzékkel szívesen szolgállok, sirkővek felállítását úgy helyben, mint vidéken teljesítem.

Magamat a t. közönség pártfogásába ajánlva, maradtam kiváló

tisztelettel

KEGYES FERENCZ.

Magyar

LESZÁMITOLÓ-

és

PÉNZVÁLTÓ-BANK

BUDAPESTEN.

(Befizetett alaptőke 30 millió korona.)

Ajánljuk a t. ez. termelőknek és kereskedőknek **áruosztályunk** szolgálatait mindennemű gabona és egyéb gazdasági terményeiknek akár Budapesten, akár saját állomásaikról való **bizománybani eladására.**

Az általunk eladandó árukra jutányos **pénzelőleget adunk**; ezenkívül elvállalunk és teljesítünk gabonának és egyéb terményeknek határidőre való eladására szóló megbízásokat.

Ajánljuk továbbá a nagy gabnaelevátor és raktárepületekből álló 800,000 métermázsas befogadási képességű

Budapest fővárosi közraktárainkat,

melyek a Csepel-rakparton, a Duna-folyam hajókikötésre alkalmas partmentén terülnek el és vasutakkal vágányösszeköttetésben állanak.

A közraktár a felküldött terményeket és árukat beraktározza, tüzkár ellen biztosítja, szakszerűen kezeli és az azokat terhelő **szállítási és egyéb költségeket** előlegezi.

Mindennemű felvilágosítással és utbaigazítással készségesen szolgál a

Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank
áruosztálya.